

Mai mult har, mai multă favoare

Eliberarea puterii neexploatate a smereniei în viața ta

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Mai mult har, mai multă favoare : eliberarea puterii neexploatate a smereniei în viața ta / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2021

ISBN 978-606-94871-6-7

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *More Grace More Favor*

© Copyright 2020 Andrew Wommack Ministries, Inc.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu există alte precizări, versetele biblice sunt citate din traducerea NTRL (Noua Traducere în limba română a Bibliei).

BTF2015 - Biblia Traducerea Fidela 2015.

Mai mult har, mai multă favoare - Andrew Wommack

Copyright © 2021 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16,

e-mail: contact@goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Ștef Văsuțiu

ISBN print: 978-606-94871-6-7

Cuprins

Introducere	7
Capitolul 1 Un sistem diferit	11
Capitolul 2 Blestemul mândriei	19
Capitolul 3 O capcană numită egocentrism	29
Capitolul 4 Atracția auto-promovării	39
Capitolul 5 Rădăcina neascultării	47
Capitolul 6 Ce cere Dumnezeu	55
Capitolul 7 Răspunsul smereniei	63
Capitolul 8 Chipul smereniei	71
Capitolul 9 Rezultatele smereniei	79
Capitolul 10 Smerenia se supune	87
Capitolul 11 Dragostea lui Dumnezeu	95
Capitolul 12 Smerenia înseamnă dependență	103
Capitolul 13 Un martor credincios	111
Capitolul 14 Cheia promovării	119
Capitolul 15 Isus – exemplul nostru	127
Capitolul 16 Succesul adevărat	135
Capitolul 17 Alegerea lui Dumnezeu	143

Capitolul 18 Smerenia aduce mulțumiri	151
Capitolul 19 Smerenia Îl slăvește pe Dumnezeu	159
Capitolul 20 Smerenia dezactivează furia	167
Capitolul 21 Să nu judeci?	175
Capitolul 22 Smerenia este milostivă	185
Capitolul 23 Un angajament zilnic	193
Capitolul 24 Smerenie și credință	201
Capitolul 25 Smerenia este consecventă	209
Capitolul 26 Har în vreme de nevoie	217
Primește-L pe Isus ca Mântuitor personal	225
Primește-L pe Duhul Sfânt	227
Despre autor	229

Introducere

Cu mulți ani în urmă, m-am rugat: „Doamne, ce trebuie să fac pentru a ajunge unde vrei Tu să fiu”? Când am deschis ochii, mi-am văzut Biblia și L-am auzit pe Domnul spunând: „Pune Cuvântul Meu în inima ta; de restul se ocupă el”.

Din acea zi, am descoperit cum Cuvântul lui Dumnezeu este cea mai importantă componentă a unei vieți creștine rodnice și victorioase. Acesta este modul în care Îl cunoaștem pe Dumnezeu (Ioan 1:1) și învățăm să trăim viața din abundență pe care Isus ne-o asigură (Ioan 10:10). Cuvântul este fundația noastră sigură. Din nefericire, majoritatea creștinilor nu lasă Biblia să împiedice ceea ce cred, iar acest lucru îi distruge. Ei sunt egoiști și nesiguri. La fel ca vecinii lor nemântuiți, sunt bolnavi, deprimăți și învinși. Viața lor este o epavă, pentru că nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Nu cunosc Cuvântul Său.

---

*Am descoperit cum Cuvântul lui Dumnezeu este
cea mai importantă componentă a unei vieți
creștine rodnice și victorioase.*

Fie că îți dai seama sau nu, împărăția lui Dumnezeu funcționează diferit de sistemul acestei lumi. Ea este guvernată de legi și principii diferite și obține rezultate diferite. Atunci când

lumea tremură de teamă și teroare, împărăția lui Dumnezeu are liniște și pace. Când lumea se clatină din cauza crizelor financiare sau se poticnește într-o revoltă politică, împărăția lui Dumnezeu este prosperă și sigură. Cartea Romani spune că împărăția lui Dumnezeu „*nu este nici mâncare, nici băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt*” (Rom.14:17). Vestea bună este că, fiecare persoană născută din nou aparține automat acestei împărății (Col. 1:13); însă credincioșii își pot trăi întreaga viață fără a-i experimenta beneficiile, dacă nu știu cum funcționează împărăția lui Dumnezeu.

Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție a harului. Noi nu merităm să facem parte din ea. Nu i-am putea câștiga nicicând beneficiile. Datorită lui Isus, însă, le putem primi prin credință (Rom. 5:2). Ceea ce majoritatea creștinilor înțeleg greșit este faptul că credința înseamnă mai mult decât a crede. Credința este activă (Iacov 2:19-20). Ea răspunde harului lui Dumnezeu cu ascultare smerită – ascultare de Cuvântul Său (Ioan 14:21).

Cuvântul lui Dumnezeu dezvăluie legile împărăției lui Dumnezeu. Una dintre aceste legi este smerenia. Știu că smerenia nu este un subiect popular astăzi, însă smerenia este importantă pentru Dumnezeu. Ea face parte din caracterul Său. Isus, Dumnezeu manifestat în trup (Ioan 1:14), S-a numit pe Sine blând și cu inima smerită (Mat. 11:29). El a fost smerit. Și a fost o reprezentare perfectă a Tatălui (Evrei 1:3), ceea ce înseamnă că Dumnezeu este smerit. El răspunde la smerenie. Iacov 4:6 spune: „*Însă El dă un har și mai mare. De aceea Scriptura spune: Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har*”.

Smerenia ne permite să primim har de la Dumnezeu. Lumea nu înțelege acest lucru și, într-o mare măsură, nici biserica. Ei vor să funcționeze în har și să experimenteze favoarea, puterea și ungera lui Dumnezeu, însă nu înțeleg cum gândește Dumnezeu referitor la smerenie.

Mă rog ca acest lucru să nu se poată spune și despre tine, după ce citești această carte! În paginile următoare, îți voi împărtăși dovezi scripturale copleșitoare pentru smerenie. Sunt dovezi care mi-au transformat viața. Dacă le vei permite, o vor transforma și pe a ta. Fii binecuvântat!

Capitolul unu

Un sistem diferit

Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție a harului. Tot ceea ce este și are Dumnezeu ne este oferit în Cristos pe o bază necâștigată și nemeritată (Rom. 12:6). Din nefericire, mulți credincioși își trăiesc întreaga viață fără a experimenta beneficiile acestui har. Ei pur și simplu nu sunt învățați să răspundă harului lui Dumnezeu cu credință.

Mulți oameni definesc harul ca fiind favoare nemeritată și, deși această definiție este corectă, ea nu este completă. Biblia folosește cuvântul har pentru a descrie multe lucruri diferite. Pavel a spus că slujirea sa printre neamuri a fost o „*isprăvnicie*” (sau administrare) a harului (Efes. 3:2). Apoi, în Romani, el a enumerat darurile harului (Rom. 12:6-8). Apostolul Petru a spus că noi trebuie să ne folosim darurile „*ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu*” (1 Petru 4:10). Cuvântul *felurit* înseamnă „având multe forme sau elemente diferite”. Așadar, cuvântul *har* descrie nu numai favoarea nemeritată a lui Dumnezeu, ci și capacitatea, ungera și pute-

rea Sa care lucrează în viața noastră. Pe scurt, harul este orice lucru bun care vine de la Dumnezeu.

Așadar, cuvântul har descrie nu numai favoarea nemeritată a lui Dumnezeu, ci și capacitatea, ungera și puterea Sa care lucrează în viața noastră.

Tit 2:11 spune că harul li s-a arătat tuturor oamenilor, însă nu toți oamenii îl primesc. Trebuie să te smeriți pentru a primi ceea ce ne-a oferit Dumnezeu. Ne smerim atunci când primim mântuire prin ceea ce a făcut Isus pentru noi și nu prin ceea ce facem noi pentru El. Iacov 4:6 spune că trebuie să continuăm să ne smerim pentru a primi „un har și mai mare” pentru a trăi așa cum vrea El:

Însă *El dă un har și mai mare. De aceea Scriptura spune: „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har”.*

Ediția clasică a Bibliei Amplificate traduce Iacov 4:6 astfel:

Însă El ne dă tot mai mult har (puterea Duhului Sfânt pentru a răspunde pe deplin acestei tendințe rele și tuturor celorlalte). De aceea spune El: Dumnezeu Se pune împotriva celor mândri și trufași, dar le dă har [încontinuu] celor umili (celor care sunt suficient de smeriți pentru a-l primi).

Observă că Dumnezeu le dă „*tot mai mult har*” „*celor care sunt suficient de smeriți pentru a-l primi*”. Este nevoie de smerenie pentru a primi harul lui Dumnezeu. Dacă putem primi mai mult har, însă, înseamnă că trebuie să fie posibil să primim și mai puțin har. Așadar, deși Dumnezeu pune harul la dispoziția oricărei persoane, noi alegem cât experimentăm din harul Său .

S-ar putea ca, în calitate de credincios, să îți dorești lucruri bune în viața ta. S-ar putea să te rogi pentru căsnicia ta sau pentru copii. S-ar putea să ai versete de genul „sănătate și prosperitate” lipite pe oglindă sau să repeți ceea ce l-ai auzit pe pastor spunând de la amvon. Dar dacă îți lipsește smerenia, vei limita harul lui Dumnezeu în viața ta. Nu vei avea mai puțin din Duhul Său trăind în tine (Col. 1:9-10), însă vei avea mai puțin din Duhul Său curgând prin tine. Vei fi mântuit și împotmolit. Trebuie să înveți să cooperezi cu legile împărăției lui Dumnezeu și să alegi să faci lucrurile cum Îi place lui Dumnezeu pentru a experimenta plinătatea harului Său.

Împărăția lui Dumnezeu funcționează după un sistem diferit de cel al acestei lumi. Când Isus a văzut cum invitații alegeau locurile de onoare la o sărbătoare din casa unui fariseu, El i-a sfătuit să ocupe un loc mai de jos. Pentru că, dacă urma să participe cineva mai important, gazda lor nu ar fi forțată să îi umilească, mutându-i pe un alt loc. În schimb, gazda le-ar putea oferi un loc mai important în fața tuturor oaspeților. „Căci oricine se înalță pe sine va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat” (Luca 14:11). Merg la conferințe pentru lucrători creștini și văd tot timpul acest lucru. Oamenii concurează pentru poziție, pentru a se apropia de slujitori influenți, pentru a

fi recunoscuți sau pentru a obține cel mai bun loc. Însă Isus a spus să nu te înalți tu însuși sau să te aștepți la tratament și atenție specială în acest fel de situații.

Acesta este opusul modului în care gândește lumea. Lumea spune lucruri precum: „Ai grijă de tine”, „Cine să mă promoveze dacă nu eu”, „Ia-l, îl meriți”. Majoritatea oamenilor care apar pe copertile revistelor noastre sau care candidează pentru funcții publice trăiesc în felul acesta. Aceștia sunt aroganți, egoiști și nepoliticoși. Ei cred că cel mai mare tribut al vieții constă în a spune: „M-am descurcat singur. Am făcut așa cum am vrut”. Însă Cuvântul lui Dumnezeu spune că aceasta este o mare înșelăciune.

Știi că nu în om este calea sa; nu ține de omul care umblă să își îndrepte pașii săi (Ieremia 10:23, BTF2015).

Căci tot ce este în lume – pofta firii, pofta ochilor și lăudăroșenia vieții – nu este de la Tatăl, ci este din lume (1 Ioan 2:16).

Sistemul acestei lumi este separat de Dumnezeu. Nu este „de la Tatăl”. Din nefericire, mulți creștini continuă să funcționeze în sistemul de mândrie și independență al lumii. În calitate de credincioși, noi nu mai suntem din această lume, ci suntem creații noi în Cristos (2 Cor. 5:17). Noi nu ar trebui să trăim ca lumea. Nu ar trebui nici măcar să gândim așa cum o fac ei. În calitate de creații noi, avem naturi noi, naturi care nu mai poftesc păcatul. *Atunci, de ce mă lupt încă cu păcatul și cu egoismul?* – se întreabă unii. Aceștia citesc Cuvântul, dar își văd și propriile neajunsuri și se gândesc că trebuie să aibă două na-

turi. O natură Îl iubește pe Dumnezeu și vrea să facă binele, în timp ce cealaltă se războiește împotriva acelor dorințe evlavioase. Acest lucru pur și simplu nu este adevărat.

Așa cum declară Pavel în Romani, vechea ta natură, acea parte din tine atrasă de păcat, a murit. A fost răstignită împreună cu Cristos.

Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu El, pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, ca de acum înainte noi să nu mai servim păcatului. Fiindcă cel mort este eliberat de păcat. Acum dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu El, știind că Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are domnie asupra Lui. Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru (Romani 6:6-11, BTF2015).

Pavel a spus că, la fel cum Cristos a murit față de păcat și a fost înviat pentru a-L slăvi pe Dumnezeu, și noi devenim morți față de păcat, dar „vii pentru Dumnezeu” atunci când credem. Vechea natură, „omul nostru cel vechi” a murit. Noua creație despre care vorbește 2 Corinteni 5:17 trăiește acum pentru a-L glorifica pe Dumnezeu, așa cum a făcut și Isus. Aceasta nu înseamnă că creștinii sunt incapabili să mai păcătuiască. Înseamnă că nu trebuie să fim controlați de păcat.

Căci dragostea lui Cristos ne constrânge, întrucât suntem convinși că atunci când Unul a murit pentru toți, toți au murit (2 Corinteni 5:14).

Acum avem de ales: îi putem permite dragostei lui Cristos să ne constrângă, sau putem continua să le permitem vechilor noastre obiceiuri și păreri să ne direcționeze viața. Dumnezeu a făcut partea noastră mentală, sufletească, similară unui computer. Ne putem programa mintea astfel încât anumite acțiuni și atitudini să devină automate. Înainte de mântuire, am fost programați cu toții să punem sinele pe primul loc. Motivul pentru care majoritatea creștinilor continuă să se lupte cu păcatul este pentru că ei nu au reprogramat aceste atitudini. Ei nu și-au reînnoit mintea.

Acum avem de ales: îi putem permite dragostei lui Cristos să ne constrângă, sau putem continua să le permitem vechilor noastre obiceiuri și păreri să ne direcționeze viața.

Natura păcatului obișnuia să ne guverneze gândirea. Ea ne-a învățat să fim egoiști, să ne temem și să urâm. Cristos a rupt puterea acelei naturi, însă acele obiceiuri vechi trebuie încă gestionate. Așa cum un computer continuă să acționeze pe baza programării făcute până când acea programare este schimbată, mintea noastră continuă să ne conducă în păcat, până când este reînnoită (Rom. 12:2).

Aceasta este ideea expusă de Pavel în Romani. Pentru a experimenta viața lui Cristos și a-L glorifica pe Dumnezeu, trebuie să recunoaștem că vechiul eu este mort. Și trebuie să facem pași pentru a ne reînnoi mintea cu adevărul despre cine suntem acum, până când acele vechi acțiuni și atitudini sunt „reprogramate”. Trebuie să ne deconectăm de la influența acestei lumi, astfel încât să putem acționa în împărăția lui Dumnezeu.

Așa cum există legi fizice care guvernează pământul, tot așa există legi spirituale care guvernează împărăția lui Dumnezeu. Învățând să operăm în cadrul acestor legi putem experimenta mai mult din împărăția Sa. De exemplu, Dumnezeu a creat gravitația pentru binele nostru. Ea ne împiedică să plutim în spațiu și ne ține mașinile în siguranță pe banda lor. Însă, dacă cineva merge împotriva acestei legi și sare de pe o clădire sau iese cu mașina de pe un pod, aceeași lege pe care Dumnezeu a creat-o pentru a-i binecuvânta îi poate ucide. Dumnezeu nu îi urăște. El nu este împotriva lor. Este doar o lege a fizicii.

Același lucru este adevărat și cu privire la electricitate. Cu toate că legile care guvernează electricitatea nu s-au schimbat din grădina Edenului, ne-au trebuit mii de ani pentru a descoperi cum să folosim corect electricitatea. Abia de curând am început să înțelegem că electricitatea nu circulă la fel prin toate materialele. Poate fi ușor pentru un tâmplar ca mine să construiesc o lampă de lemn, însă doar mă voi frustra singur dacă mă voi aștepta ca lampa să îmi lumineze casa fără a conecta mai întâi un fir de cupru pentru a conduce electricitatea. Nu Îi pot reproșa lui Dumnezeu că nu mi-a dat lumină. Eu nu am cooperat cu legile Sale.

Dacă te simți împotmolit sau simți că totul în viață se destramă, poate că nu cooperezi cu legile lui Dumnezeu.

Smerenia este o lege spirituală care guvernează împărăția lui Dumnezeu. Încercarea de a trăi în afara acestei legi te va face să te simți frustrat. Dacă te simți împotmolit sau simți că totul în viață se destramă, poate că nu cooperezi cu legile lui Dumnezeu. Proverbe 15:33 (BTF2015) spune: „*Teama de Domnul este instruirea înțelepciunii, și înaintea onoarei este umilința*”. În Împărăția lui Dumnezeu, harul și onoarea nu funcționează în lipsa smereniei. Trebuie să înveți ce este adevărata smerenie, astfel încât să poți începe să colaborezi cu ea.

Capitolul doi

Blestemul mândriei

Deși o mare parte din lumea creștină nu înțelege smerenia biblică, majoritatea este de acord că smerenia este opusul mândriei. Dumnezeu urăște mândria (Prov. 6:16-19). Proverbe 13:10 (BTF2015) spune: „*Numai prin mândrie vine cearta*”. Orice dispută, mânie și ceartă – și amărăciunea aferentă – toate acestea sunt rezultate directe ale mândriei (Prov. 17:14).

Proverbe 18:12 (BTF2015) spune: „*Înainte de nimicire, inima omului este îngâmfată; și înaintea onoarei, este umilință*”. Aceasta reflectă ceea ce a spus Solomon în Proverbe 16:18: „*Mândria merge înaintea distrugerii și un duh arogant merge înaintea căderii*”. Motivul principal pentru care oamenii se zbat în viață este mândria. De aceea trec repede prin căsnicii și cariere, se chinuie din punct de vedere financiar, iar sănătatea le eșuează.

Aceasta nu înseamnă că fiecare problemă cu care ne confruntăm este cauzată de mândrie; problemele noastre pot fi cauzate de mândria altei persoane. Însă cea mai mare parte a

suferinței umane este autoimpusă. Ea vine ca rezultat direct al refuzului de a ne smeri în fața lui Dumnezeu și de a urma înțelepciunea Sa.

Însă cea mai mare parte a suferinței umane este autoimpusă. Ea vine ca rezultat direct al refuzului de a ne smeri în fața lui Dumnezeu și de a urma înțelepciunea Sa.

Oamenii vin adesea la mine pentru rugăciune în domeniul finanțelor. Și, inevitabil, după ce petrec timp cu ei, descopăr că au un venit îndeajuns și că, pur și simplu cheltuiesc prea mult. În loc să urmeze înțelepciunea Cuvântului și să economisească pentru lucrurile pe care le doresc, se răsfată și cumpără totul cu credit. Ajung să plătească de două sau de trei ori mai mult în dobândă decât valoarea unui obiect și sunt conștienți de acest lucru! Știu cum funcționează dobânda. Știu că nu ar trebui să cheltuiască bani pe care nu îi au. Însă doresc acel lucru *acum*. Așa că, trec peste înțelepciune în numele satisfacției instantanee. Aceasta este mândrie.

Poate că nu îți dai seama, însă mândria este păcatul original. Chiar mai înainte ca păcatul lui Adam și Eva în grădina Edenului să distrugă rasa umană, mândria l-a dat afară din cer pe Lucifer:

Cum ai căzut din ceruri, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, asupritorul neamurilor! Tu ai zis în inima ta: „Mă voi înălța la cer;

*îmi voi ridica tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu!
Voi ședea pe muntele adunării, pe înălțimile din nord!
Mă voi înălța deasupra norilor, și mă voi face asemenea
Celui Preaînalt”! (Isaia 14:12-14).*

Lucifer nu l-a urât pe Dumnezeu, ci l-a invidiat pe Dumnezeu. El a vrut să se înalțe „la cer”. A vrut să fie „*asemenea Celui Preaînalt*”. Ezechiel l-a numit pe Lucifer „*heruvimul uns*”. El a spus că Lucifer era acoperit cu pietre prețioase, având tamburine și fluieri încorporate în el (Ezechiel 28:13-14, BTF2015). Majoritatea cărturarilor cred că Satan a fost creat drept liderul de închinare al cerului. Aceștia spun că trupul său făcea, literalmente, muzică. Însă Satan nu a fost mulțumit să fie ceea ce Dumnezeu l-a conceput să fie; el a dorit slava și închinarea rezervate pentru Dumnezeu. Aceasta este mândrie.

Adam și Eva au căzut în aceeași capcană. Când au mâncat din pomul cunoașterii binelui și răului, ei nu l-au urât pe Dumnezeu. Au vrut să fie ca El. Așa că au respins înțelepciunea lui Dumnezeu și și-au înălțat-o pe a lor. Majoritatea oamenilor numesc aceasta neascultare, însă ea este, în esență, mândrie. Eva a crezut că Dumnezeu păstrează ceva secret față de ea. A crezut că El îi refuză unele binecuvântări. Așa că s-a bizuit pe înțelepciunea ei (Prov. 3:5) pentru a obține acea binecuvântare în felul ei. Ea a devenit independentă de Dumnezeu.

Tot ceea ce Dumnezeu le-a refuzat lui Adam și Evei a fost suferința, durerea, moartea, boala și sărăcia care ar fi venit din cauza păcatului. Păcatul nu ar fi avut loc dacă Adam și Eva ar fi spus: „Nu depinde de mine să aleg când să mă încred în Dumnezeu. Dumnezeu este bun. Dumnezeu este Dumnezeu și eu

nu sunt Dumnezeu. Asta a spus El, așa că eu voi asculta”. Cu alte cuvinte, dacă s-ar fi smerit și ar fi înălțat înțelepciunea lui Dumnezeu mai presus de propria lor înțelepciune, ei nu ar fi păcătuit.

Adam și Eva nu aveau motive să se îndoiască de Dumnezeu. El fusese doar bun cu ei. Au trăit într-o lume perfectă. Aveau mâncare suficientă. Nu exista durere și nici probleme. Trăiau, literalmente, în paradis. Nu aveau niciun motiv să se gândească că Dumnezeu le refuză ceva. Însă mândria i-a determinat să păcătuiască. Mândria a pornit tot răul și corupția din această lume și încă ne conduce în păcat. Tot păcatul are rădăcina în mândrie.

Societatea a pus mare preț pe mândrie și, pentru că biserica nu a înțeles sau nu a învățat cu adevărat smerenia, mulți credincioși se conformează în mod implicit standardului lumesc de mândrie sau de falsă smerenie. Scriptura ne spune să trăim într-un fel, însă noi spunem: „Nu, eu voi trăi așa”. Vrem un sfârșit evlavios, însă facem lucruri nelegiuite. Deși Cuvântul spune să nu ne înjugăm la un jug nepotrivit cu un necredincios, mii de oameni încalcă acest principiu atunci când aleg un partener (2 Cor. 6:14). În loc să aleagă un partener de viață ale cărui valori și convingeri fundamentale le imită pe ale lor, mulți aleg un partener bazat doar pe aspectul exterior. Bărbații sunt atrași de părul lung și ondulat și de forme frumoase, fără să își dea seama că acele forme se vor umple după doi sau trei copii. Femeile caută un bărbat înalt, brunet și frumos. Însă, când acel bărbat ia proporții, iar burta îi trece peste catarama curelei, ele nu mai simt „dragoste”. Aceasta nu este dragoste, ci poftă. Și este plină de mândrie.

Proverbe 22:4 declară: „*Smerenia și frica de Domnul aduc bogăție, onoare și viață*”. Și, deși sunt sigur că fiecare persoană care citește această carte dorește bogăție, onoare și viață, nu mulți se smeresc pentru a le primi. Nu mulți caută viața în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul spune că cel ce dorește o viață lungă și zile bune trebuie să își păzească limba de rău și să caute pacea (Ps. 34:12-14). Mai spune și: „*O inimă veselă este un bun leac*” (Prov. 17:22) și „*Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta*” (Ex. 20:12). Aceasta înseamnă că sănătatea are o latură spirituală.

Ei dau deoparte înțelepciunea lui Dumnezeu pentru a o înălța pe a lor și își petrec restul vieții încercând să atenueze consecințele. Majoritatea oamenilor nu ar vedea acest lucru ca fiind mândrie, însă asta este.

Aceasta este doar Andyologie, însă cred că dieta și exercițiile fizice sunt doar un procent mic din starea generală de sănătate, poate douăzeci sau treizeci la sută. Aceasta nu înseamnă că putem mânca mâncare nesănătoasă și deveni leneși. Nimeni nu va prospera devenind așa. Însă, sănătatea nu se rezumă doar la a face sport cinci ore pe zi și a nu atinge carnea roșie. Mulți oameni respectă „reguli de sănătate” cu religiozitate, însă au amărăciune și mânie, nutrind neiertare în inimile lor. Aceștia se blestemă pe ei și pe ceilalți, neînțelegând faptul că „*viața și moartea stau în puterea limbii*” (Prov. 18:21). Ei dau deopar-

te înțelepciunea lui Dumnezeu pentru a o înălța pe a lor și își petrec restul vieții încercând să atenueze consecințele. Majoritatea oamenilor nu ar vedea acest lucru ca fiind mândrie, însă asta este. Și această mândrie zădărnicește harul lui Dumnezeu. Pavel a spus:

Dacă ați murit împreună cu Cristos față de modul de a face lucrurile al lumii, de ce îi lăsați pe alții să vă spună cum să trăiți? Este ca și cum ați fi încă sub influența lumii (Coloseni 2:20, Cuvântul lui Dumnezeu).

Noi nu ar trebui să ne simțim pe deplin acasă în această lume, ci ar trebui să trăim ca niște „străini și peregrini pe pământ” (Evrei 11:13), știind că adevărata noastră casă este în cer. Aceasta nu înseamnă că nu experimentăm o viață împlinită, ci că pur și simplu alegem să trăim cum vrea Dumnezeu. Apostolul Iacov declară:

Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu. Gândiți că în zadar spune Scriptura: „Duhul care locuiește în noi pofteste spre invidie?” (Iacov 4:4-5).

Acestea sunt cuvinte puternice. Dar sunt versete din Noul Testament. Oamenii înțeleg adesea greșit acest pasaj. Ei aud cuvântul *pofteste* și îl egalează imediat cu păcatul. Însă *pofteste*, așa cum este folosit aici, înseamnă pur și simplu a avea o dorință puternică. Poftea nu trebuie neapărat să fie păcătoasă. O persoană poate pofti o gogoasă. De asemenea, oamenii cred în mod greșit că subiectul versetului 5 este duhul uman. În rea-

litate, acest verset vorbește despre Duhul lui Dumnezeu. Privește din nou versetul 5, dar într-o altă traducere:

*Sau crezi că Scriptura vorbește inutil atunci când spune:
„Duhul pe care El L-a făcut să locuiască în noi tânjește după noi și tânjește ca Duhul [să fie binevenit] cu o dragoste geloasă?” (Iacov 4:5, AMPC)*

Acest verset nu vorbește despre duhurile noastre care pofdesc lumea; vorbește despre Duhul lui Dumnezeu Care tânjește după noi, dorind ca noi să Îi fim dedicați pe deplin. Exodul 34:14 spune că Dumnezeul nostru este „un Dumnezeu gelos” și, asemenea unui soț iubitor, Dumnezeu nu vrea să ne împartă cu oricine. El ne vrea pentru Sine. El vrea să Îl iubim și să ne placă valorile Sale. Dumnezeu nu dorește ca noi să adoptăm sau să îmbrățișăm valorile acestei lumi. Devenim asemenea adulterilor sau adulterelor atunci când iubim tot ceea ce este în și din această lume. Atunci când glorificăm lăcomia și ne distrăm cu violență și senzualitate și când sărbătorim homosexualitatea și ignorăm uciderea copiilor nevinovați, comitem adulter spiritual. Aceasta este mândrie.

Uită-te din nou la Iacov 4:

*Însă El dă un har și mai mare. De aceea Scriptura spune:
„Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har”. Supuneți-vă deci lui Dumnezeu!
Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi (Iacov 4:6-7).*

Versetul 7 nu este inserat în afara contextului. Acest pasaj vorbește în continuare despre relația dintre smerenie și mân-

drie. El spune că, atunci când ne smerim și ne supunem lui Dumnezeu, ținând cont de părerea lui Dumnezeu și urmând călăuzirea Sa în loc de înțelepciunea noastră, primim puterea (harul) de care avem nevoie pentru a ne împotrivi diavolului. Doar mustrarea duhurilor și citarea versetelor nu ajung pentru a te împotrivi diavolului. A te împotrivi mândriei înseamnă a te împotrivi diavolului.

Cuvântul *a te împotrivi* înseamnă, practic, a te lupta împotriva. Nu poți fi pasiv când vine vorba de mândrie. Nu te poți gândi: *Ce mare lucru?* Sau: *Toată lumea are mândrie.* Trebuie să lupti în mod activ împotriva diavolului – împotriva mândriei – smerindu-te și supunându-te lui Dumnezeu. Mândria este opusul a cine este Dumnezeu.

Amos 3:3 spune: „*Merg oare doi oameni împreună, dacă nu s-au înțeles la aceasta?*” Când alegem să mergem pe drumul nostru și să umblăm în mândrie, mergem în sens opus față de Dumnezeu. Dumnezeu Însuși nu este împotriva noastră, însă El nu poate merge cu noi sau am merge amândoi pe un drum greșit!

Trebuie să lupti în mod activ împotriva diavolului – împotriva mândriei – smerindu-te și supunându-te lui Dumnezeu.

Iacov 4 continuă, spunând: „*Apropiati-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi!*” (Iacov 4:8). Cum te apropii de Dumnezeu? Te smerești (Iacov 4:10). Psalmul 138:6 (BTF2015) spune:

„Deși Domnul este înălțat, totuși respectă pe cei umili, dar pe cei mândri îi cunoaște de departe”. Cu alte cuvinte, Dumnezeu stă departe de mândrie. Aceasta face parte din blestemul mândriei. Oamenii mândri nu pot avea intimitate cu Dumnezeu. A doua carte a lui Samuel a consemnat unul dintre cântecele lui David, spunând:

Cu cel milos Te vei arăta milos; și cu omul integru Te vei arăta integru. Cu cel pur Te vei arăta pur; și cu cel pervers Te vei arăta fără gust. Și pe poporul chinuit îl vei salva; dar ochii Tăi sunt asupra celor trufași, ca să îi înjosești. (2 Samuel 22:26-28, BTF2015).

Dacă ești frustrat în viață, dacă nu vezi răspunsul la rugăciuni sau lucrurile bune ale lui Dumnezeu manifestându-se, s-ar putea ca mândria să respingă harul lui Dumnezeu. 1 Timotei, capitolul 3, enumeră calitățile unui lider. Acolo spune că un lider nu ar trebui să fie „convertit de curând, ca nu cumva să se umfle de mândrie și să cadă sub aceeași condamnare ca și diavolul” (1 Tim. 3:6). Mulți cred că acest verset înseamnă că Satana îi condamnă pe oameni atunci când cad în mândrie. Însă el spune că, dacă ne umflăm de mândrie, dacă mergem pe drumul nostru sau legăm manifestarea puterii lui Dumnezeu de bunătatea și de înțelepciunea noastră, ne alăturăm condamnării diavolului. Avem parte de aceeași pedeapsă pe care a primit-o el atunci când a fost alungat din prezența lui Dumnezeu. Mândria a fost blestemată; a fost condamnată. Încetează să mai acționezi cu mândrie și începe să mergi în aceeași direcție cu Dumnezeu. Dumnezeu se împotrivesc celor mândri. Nu este ceva personal. Este o lege a împărăției.

Capitolul trei

O capcană numită egocentrism

Mi se frânge inima să văd numărul de credincioși plini de Duhul, care folosesc Cuvântul lui Dumnezeu ca pe un obiect magic pentru a-și îndeplini dorințele egoiste. Aceștia aud că Evanghelia spune că am fost făcuți neprihăniți, prosperi și vindecați. Aud că putem avea pace și bucurie, că lui Dumnezeu Îi face plăcere să ne binecuvânteze și să ne împlinească dorințele inimii. Și, chiar dacă toate aceste lucruri sunt adevărate, aceste binecuvântări nu sunt motivul pentru care noi Îl iubim și Îl slujim pe Dumnezeu. Îl iubim pe Dumnezeu pentru că El ne-a iubit mai întâi (1 Ioan 4:19). Îl slujim pe Dumnezeu pentru că El este Dumnezeu (Ps. 100:3). Acești credincioși uită că Dumnezeu a împlinit deja nevoia noastră eternă în Cristos și că El a promis că va satisface și nevoile noastre fizice atunci când căutăm mai întâi împărăția Sa (Mat. 6:33). Ei nu înțeleg faptul că binecuvântările vin ca un produs secundar al slujirii lui Dumnezeu. Nu ele sunt scopul.

Egocentrismul întinde o capcană în care cad prea mulți oameni. Societatea îi orbește în fața pericolului, sărbătorind egocentrismul drept independență și încredere în sine. Smerenia este ponegriată. Dar eu îți spun că, dacă ești preocupat doar de tine, vei avea o viață ne semnificativă. Este imposibil să fii cu adevărat fericit și să îți găsești împlinirea în viață ca persoană egoistă, egocentrică. Egoismul este ca dependența de droguri. O persoană axată pe satisfacerea propriilor nevoi și dorințe nu poate obține niciodată suficient. Va exista întotdeauna ceva mai mult care să o ademenească – o mașină nouă, o casă mai mare, un loc de muncă mai bun, un partener mai tânăr. Ea își irosește toate eforturile luptându-se pentru mai mult, însă, odată obținut acel mai mult, entuziasmul dispare și are nevoie de altceva pentru a crea acea euforie emoțională.

Dar eu îți spun că, dacă ești preocupat doar de tine, vei avea o viață ne semnificativă. Este imposibil să fii cu adevărat fericit și să îți găsești împlinirea în viață ca persoană egoistă, egocentrică.

Cei mai mulți dintre noi trăim într-o casă infinit mai bună decât au avut părinții și bunicii noștri. Conducem mașini mai frumoase; deținem lucruri mai drăguțe. Avem atât de multe lucruri, dar nu suntem mulțumiți. Asta pentru că nu poți satisface eul. Trebuie să îl renegi. Trebuie să faci din smerenie scopul și să înveți să trăiești pentru ceva mai mare decât tine. Isus a spus:

Căci oricine vrea să-și salveze viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, o va salva (Marcu 8:35).

În mod similar, Matei 10:39 Îl consemnează pe Isus spunând: „Cel ce-și va găsi viața, o va pierde, dar cel ce-și va pierde viața de dragul Meu, o va găsi”. Trăirea unei vieți axată pe sine va duce în cele din urmă la pierdere. În Daniel 4, împăratul Nebucadnețar a avut un vis. El a visat un copac care a acoperit întregul pământ. Acesta era puternic și frumos. Ramurile lui ajungeau până la cer, iar roadele hrăneau întreaga lume. În visul lui Nebucadnețar a apărut un înger, care a spus: „Tăiați copacul! Despuiați-l de frunze și împrăștiați-i roadele! Dar puneți-i o legătură de fier în jurul trunchiului. Să simtă roua cerului și să trăiască printre animale, timp de șapte ani”. Visul l-a tulburat pe Nebucadnețar, care și-a chemat înțelepții pentru a-l interpreta.

Daniel, unul dintre înțelepții împăratului, a spus: „Împărate Nebucadnețar, tu ești acel copac. Împărăția ta a cuprins întregul pământ, însă va fi tăiată. Iar tu vei deveni asemenea unui animal sălbatic pentru șapte ani, trăind printre fiarele câmpului, mâncând iarbă ca un bou și simțind roua cerului pe spatetele tău”. Daniel i-a spus lui Nebucadnețar că această judecată va dura până când va învăța că „*Cel Preainalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că El o dă cui vrea*” (Daniel 4:25). Daniel l-a încurajat pe împărat să se smerească înaintea lui Dumnezeu, însă Nebucadnețar nu a ascultat.

Într-o zi, pe când Nebucadnețar se plimba pe acoperișul palatului regal, a spus: „*Oare nu este acesta Babilonul cel mare,*

pe care l-am construit eu ..., prin măreția puterii mele și pentru gloria maiestății mele?” (Daniel 4:30). Scriptura spune că, nici bine nu îi ieșiseră cuvintele acestea din gură că Dumnezeu a judecat mândria lui Nebucadnețar și acesta a devenit ca un animal sălbatic. Timp de șapte ani, împăratul a trăit afară, printre fiare. Părul i-a crescut asemenea blăunii. Unghiile lui au devenit ca ghearele și a mâncat iarbă ca boii. La sfârșitul celor șapte ani, mintea lui Nebucadnețar a fost restaurată și el a spus:

Când s-au împlinit zilele, eu, Nebucadnețar, mi-am ridicat ochii spre cer și mi-am recăpătat judecata. L-am binecuvântat pe Cel Preaînalt, L-am lăudat și L-am slăvit pe Cel Veșnic viu. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, iar Împărăția Lui dăinuie din generație în generație. (...) Acum dar eu, Nebucadnețar, Îl laud, Îl înalț și Îl slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte și El poate să-i smerească pe cei ce umblă în mândrie (Daniel 4:34 și 37).

Ce modestie! Iată un om, fără îndoială cel mai puternic om de pe planetă – a cucerit lumea cunoscută, a adunat aur și argint, a construit, probabil, Grădinile suspendate din Babilon și a ridicat o statuie a lui de aproximativ optsprezece metri – care își rezumă umilința spunând: „*[Dumnezeu] poate să-i smerească pe cei ce umblă în mândrie*”.

Frați și surori, Dumnezeu nu ne-a creat pentru a ne trăi viața axați pe sine.

Egocentrismul este rădăcina oricărei suferințe. El transformă dorințele în nevoi și nevoile în crize personale. Distruge relații și deformează intențiile bune. Și majoritatea credincio-

---

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Mai mult har mai multa favoare

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/mai-mult-har-mai-multa-favoare-29.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare